

DARETIS PHRYGII POETARVM ET HISTORICORVM OMNIVM PRIMI,
DE BELLO TROIANO LIBRI SEX, LATINO
carmine à CORNELIO NEPOTE eleganter redditi.
LIBER PRIMVS.

HYPOTHESIS.

Protinus in Colcho primus liber expedit arma
Argonautarum, rapiunt qui velleris aurum.
Et parat Aesonidi redeunt prandia lauta.

Excidium Troia sub Laomedonte videbit,
Inde statum & formam graphicè depingier vrbs.

LIADVM lacrymas, concessaq; Pergama fatis,
Prælia bina ducum, bis adactam claudibus urbem
In cineres, querimur: flemusq; quòd
Herculis ira, (rit arcem.
Hesiones raptus, Helenæ fuga frege-

Impulerit Phrygios, Danaas exciuerit vrbes.
Vt quid ab antiquo vatum proscripita tumultu
Veri sacra fides longum syluefcis in æuum?
An quia spreta lates: mundoq; infensa priori
Nos etiam noscenda fugis: necum inclyta, mecum
Exorere, & vultum ruga leuiore resumens
Phæbeam dignare tubam, sterilisq; vetustas
Erubeat, dum culta venis, dum libera frontem
Exeris, en aureis blandas, en pectus amicum
Mulces, vulgarem leuius passura cachinnum.
Si nostris nil dulce nouum, nil vtile visum
Quod teneri pariunt anni, si secula tantum
Aurea Saturni memorant, & nulla recentis
Gratia virtutis: aude tamen ardua, pubes.
Mento canescant alij, nos mente: capillo,
Nos animo: facie, nos pectore. Tempora certè
Virtutem non prima negant, non vltima donant.
Quumq; duplex ætas varios contendat in vsus,
Hæc viget, illa iacet: hæc pullulat, illa fatiscit.
Mira quidem dictu, sed vera (aduertite) pandam.
Nam vati Phrygio Martem certissimus index
Explicuit præsens oculus, quem fabula nescit.
Hunc vbi combiberit auidæ spes ardua mentis,
Quos superos in vota vocem: mens (emula) conscia veri
Proscripsit longè ludentem ficta poëtam.
Quin te Cecropij mentita licentia pagi
Et lædant figmenta pater, quo præfide floret
(Pontia) Tantia, & in priscas respirat libera leges.
Felices quos non trahit ambitus, ardua nactus
Non in se descendit honos, non cæca potestas
Quid possit fortuna videt: non perfida sentit
Prosperitas fleuisse humilem, qui ridet in altis.
Parcite sacrilega superos incellere præda,
Parcite venales quisquis venatur honores,
Vnde ruat, tabulata struit. Premit vltio noxas
Tunc grauior, cum tarda venit: tunc plena timoris,
Quum terrore caret: blanda nil seuius ira,
Quum floret miseri felix iniuria voti.
At tu dissimilis longè, cui fronte serena
Sanguinis egregij lucrum, pacemq; litata
Emptam anima pater ille pius, summumq; cacumen
In curam venisse velit, cui cederet ipse
Prorsus, vel proprias lætus sociaret habenas.
Hactenus hæc, tuq; (oro) tuo da maxime vati
Ire iter inceptum, Troiamq; aperire iacentem.
Te sacræ assument acies, diuinaq; bella.
Tunc dignum maiore tuba, tunc pectore toto
Nitar, & immensum mecum spargere per orbem.

Luferat omnificæ quondam solertia curæ,
Ignotas molita rates, auriq; cupido
Audendi transgressa modum, trans æquora misit
Qui caperent thalamos, spoliarent templa metallis.
Siccine mortalis finem metitur hiatus?
Egestæ sic Ditis opes, quas ambitus audax,
Quas prædo pallens Stygijs extorquet ab antris
Sufficiunt: cui iam satis est quòd regna, quòd vrbes,
Ipsaq; quòd pateant rapiendis tartara gazis?
Itur in ignotos fluctus, vltroq; procellis
Insultare iuuat, & soli viuere fato.

Aesonides primus vndas assumpsit in vsus,
Phrixeam rapturus ouem: cui laudis alumnus
Alcides focias indulgit in ardua vires.
His Peleus, Telamonq; duces, his cætera pubes
Emathia, casus pelagi coniurat in omnes.
Pars (munita) inuita ratem, pars famæ prona petendæ,
Pars mundum visura nouum, gentesq; remotas.
Ergo sequi docilis quas nondum nouerat vndas,
Thetyos in gremium migrat, prærepta Dianæ
Pinus, & è ramis remos habet, inq; profundum
Ornatu contenta rudi, plus robore, cultu
Fisa minus, paucis exul peregrinat in armis.
Nondum sæua deos ponto obiectare natantes
Relligio, non fluxa sinu tumuere (recurso) secundo
Carbasa: delicias dat fastiditior vsus,
Exornatq; suum nouitas operosa periculum.
Prima inopem pinus cultum, quo stabat in Hemo.
Detulit in fures, autor ratis Argus & Argo
Nauis erat, sed vterq; rudis: nil illa superbè,
Non auro superos læsit, non rupibus aurum.

Stat dubius nouus hospes aqua, reditumq; fugamq;
Ludentis pelagi miratur, & æquora visu
Metitur, patriæq; pium consultat amorem,
Virtuti nutu facili cessurus, & vndis.
Sed rapit aura ratem, quonam, quò naufraga tendis?
Quò populos in fata trahis: tene angue vel armis
Patrandum fastidit opus: scio tædia tollis,
Delicias lethi quæris, nunc vtere saxo
Terra potens, atq; iniectæ Symplegadis ictu.
Nulla prius (cecidisse) consumpta refer, ferat ipsa cruentu
Quod peperit fatum, primaq; superbiat ira.
Fata obstant, hominum prædatrix Atropos arcet.
Plus superi quam fata queunt, trabs Thessala diuos
Præsentis quos fecit habet, contemptus in antris
Hippotades, in aquis Triton, in carcere Corus,
Hac rate prærepta summos senuisset in annos.
Quippe deum genitore metu mens cæca creauit
Ditem vmbri, cælo superos, & numina ponto.
Vix pelagi sensere minas, iamq; Æole clamant,
Æole, tuq; dato mulces qui cœrula sceptro
Vndarum Neptune potens date numen ituris.
Si reduces meritis nomen sacrabitur aris.
Mox ierant in vota dei, gaudentq; (vocari) vocati.
Hic faciles præclinat aquas, hic euocat antro

Qui